

den højtærede Minister, at der er selvfølgelig ingen i Udvalget, der kan have noget at indvende, hvis Ministeren nu til Finanslovsforslagets Behandling møder med Forslag til Bevilling, der forhøjer det omtalte Beløb. Det er Finansudvalget, der skal tage Stilling til det Spørgsmaal, og derefter dette Ting; men det ligger udenfor Udvalgets Forhandlinger og i øvrigt udenfor dets Kompetence at bedømme, hvorledes man skal stille sig fra Rigsdagens Side, naar den højtærede Minister møder med Ændringsforslag til Finanslovsforslaget for at føre visse Bevillinger paa Finanslovsforslaget op paa det Niveau, som den højtærede Minister mener, de skal være paa, efter at dette Lovforslag er blevet vedtaget.

Med disse Ord skal jeg paa ny anbefale, at Ændringsforslagene vedtages, men i øvrigt vil der altsaa mellem anden og tredje Behandling blive Lejlighed til at drøfte de fremførte Synspunkter nærmere.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Jeg er fuldstændig enig med den ærede Ordfører — hvad jeg ogsaa sagde før — i, at naar Overenskomsten er sluttet paa denne Maade, og man har tiltraadt den, maa man selvfølgelig bøje sig for, hvad de fire Partier er blevet enige om. Jeg havde forstaaet det, som om denne Overenskomst om, at der skulde ske Forhøjelse for de Skoler, der stod paa Loven af 1908, betød, at dermed skulde ogsaa de Skoler, der staaar paa Loven af 1916, som blot er en Udvidelse af Loven af 1908, tages med.

Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Søren Svendsen), at om han var indigneret eller ikke, maa naturligvis han selv bedst vide, men det gjorde i alt Fald Indtryk af, at han var meget indigneret. Jeg tror, naar Folk læser hans første Udtalelser i Rigsdagstidende, vil de faa Indtryk af en stærk Indignation over Arbejdet i Ministerierne med Hensyn til Sammentællinger og Beregninger og deslige. I det ærede Medlems Tilsvaer til mig var der da ogsaa igen det stærke Udtryk: Skødesløshed. Jeg maa stadig tilbagevise dette Udtryk, i hvert Fald for mine Embedsmænd Vedkommende, saa vidt jeg kender dem — og jeg kender dem da nogenlunde. Det er ikke Skødesløshed, men Forholdene var i Virkeligheden i Aar særlig vanskelige, idet der blev presset paa og presset paa for at faa Finanslovsforslaget frem. Der blev presset paa saadan, at vi, saa vidt jeg husker, havde 24 Timer

til den sidste Beregning, inden det skulde restrykkes. At der derfor paa Finanslovsforslaget er glemt Sammentællinger, som skulde være foretagne ifølge nye Ting, der var førte ind, er noget, der kan ske for den bedste, naar der lægges et saadant Pres paa. Det, jeg gjorde Undskyldning for, var for øvrigt ikke Beregningerne, men det var det af det ærede Medlem — som jeg ogsaa mener med Rette — paapegede, at den Affattelse af de Linier, som det ærede Medlem læste op, er forkert. Det gør jeg Undskyldning for, forsaa vidt som vi selvfølgelig godt vidste, at disse Ændringer i Lønningsloven var foretagne efter, at Kommissionen havde afgivet sin Betænkning.

Med Hensyn til Børnetallet i København tror jeg bestemt, at den første Beregning var udarbejdet efter den statistiske Opgørelse fra i Fjor, som vi faar fra Københavns Kommune, medens vi til den sidste Beregning havde den statistiske Opgørelse fra i Aar. Om saa det meget større Børneantal beror paa, at Børnetallet er vokset stærkere i København end paa Landet — det kunde jo nok tænkes —, eller det beror paa, at der i denne statistiske Opgørelse er gjort Ændringer fra den for i Fjor, saa at der er taget Børn med i Aar, som ikke var tagne med i Fjor, det har jeg ikke præsent, men at Beregningen i sig selv skulde være urigtig, kan jeg ikke tro.

Jensen-Sønderup: Den ærede Ordfører siger, at der kan ikke være Tvivl om, hvordan Overenskomsten er. Det glæder mig, at i saa Henseende har selveste Ministeren haft en anden Opfattelse, saa der kan altsaa have været Tvivl om det. Den højtærede Minister har antagelig været med i de Forhandlinger i Udvalget om Lærernes Lønninger, hvor denne Overenskomst siges at være sluttet, og jeg synes derfor, man havde Lov til at gaa ud fra, at han dog havde ikke faa Betingelser for at være klar over, hvad Overenskomsten gik ud paa. Og dertil kommer, at der ved dette Lovforslags første Behandling, saa vidt jeg da erindrer — jeg maa tilstaa, at der har ikke været Tid for mig til at læse efter, men det var meget faa og korte Bemærkninger, der faldt —, ikke fra nogen Side blev gjort den Indvending, at nu havde Ministeren taget ogsaa Købstædernes Fri-skoler med, skønt det var direkte mod Overenskomsten. Det havde været det første Sted, synes jeg, hvorman havde skullet sige til, naar man skal sige til i Tide.